

Микола Іванович МАРЧУК,
доктор юридичних наук, професор
(Харківський національний університет
внутрішніх справ, м. Харків)

ІНСТИТУТ ПРИВАТНИХ ДЕТЕКТИВІВ ЯК ПРИКЛАД «РОЗДЕРЖАВЛЕННЯ» ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ: ДОСВІД РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА

Стаття присвячена комплексному аналізу польського досвіду запровадження інституту приватних детективів як дієвому прикладу роздержавлення окремих поліцейських функцій польської держави та передачу їх самоврядним органам та суб'єктам приватно-правових відносин на місцевому рівні.

Підкреслюється той факт, що процес роздержавлення став не стільки наслідком втрати довіри до правоохоронних органів з боку пересічних поляків, скільки результатом поступової демократизації владної діяльності польської держави, достосування її правозастосовних практик до загальноєвропейських стандартів у сфері забезпечення прав і свобод людини і громадянина. Зазначається, що детективна діяльність у Республіці Польща визнана діяльністю квазіполіцейською, а тому законодавець передбачив досить жорсткі умови отримання ліцензії детектива.

Акцентується, що приватна детективна діяльність є характерною для практично всіх держав сучасної Європи, оскільки в її основу покладається право громадян цих держав на захист своїх конституційних прав. Як наслідок, даний вид діяльності знаходить своє закріплення на рівні національного законодавства більшості держав-членів Європейського Союзу. Водночас зазначається на наявних законодавчих складнощах в означеній сфері, зокрема щодо меж та умов отримання детективами конфіденційної інформації щодо третіх осіб без відповідного на це погодження. Наголошується, що у сучасній європейській державі законодавець зобов'язаний збалансувати притаманні кожній людині особисту свободу, право на приватність й легальні можливості особи, яка здійснює приватну

детективну діяльність.

Автор робить висновок про те, що правова неоднозначність не дозволяє приватним детективам ефективно взаємодіяти з правоохоронними органами. Більше того за відсутності належного правового регулювання професійна діяльність приватних детективів може стати підставою для їх кримінального переслідування.

Ключові слова: *поліцейська функція держави, правоохоронні органи, приватна детективна діяльність, правове регулювання, права та свободи людини й громадянина.*

Постановка проблеми. Потреба осучаснення Української держави безпосередньо пов'язана з необхідністю трансформації системи органів державної влади, наповнення їх функцій новим змістом та потребою передачі частини даних функцій на місцевий рівень. Водночас цей процес має ще один вимір – передачу частини таких функцій суб'єктам приватно-правових відносин, тобто фактичне їх «роздержавлення»¹.

Даний підхід є актуальним і для поліцейської функції держави. Прикладом цього можуть стати наукові та практичні напрацювання правоохоронців Республіки Польща у зазначеній сфері. Такий підхід допомагає позбавити, зокрема, поліцію від тих завдань, які можуть належним чином виконуватися іншими (недержавними) суб'єктами забезпечення громадського порядку та громадської безпеки й зосередити її потенціал на найбільш значущих напрямках.

Одним із таких напрямів постає приватна детективна діяльність, яка в Республіці Польща знайшла своє втілення не лише на законодавчому, але й на практичному рівні, чим досягається, зокрема, й реалізація норми ст. 5 польської Конституції щодо забезпечення прав та свобод людини і громадянина, а також безпеки громадян², підкреслюючи їхню значимість і пріоритетність для польської держави, суспільства та конкретної особи, на благо якої держава здійснює свою діяльність.

Безперечно важко переоцінити важливість дослідження інституту приватної детективної діяльності й для конституційно-правової теорії та практики сучасної української поліцейстики, тим більше, що Республіка Польща є сусідньою для нас пострадянською державою, близькою українцям як з точки зору історичної ретроспективи й сьогодення, так і державницько-еволюційної перспективи.

Серед вітчизняних науковців, які досліджували проблематику становлення та провадження приватної детективної діяльності в Україні та державах Європи слід згадати, зокрема Волинську А. М., Леоненко І. В., Закалюка А. П. Проблемам становлення інституту приватних детективів

¹ Марчук М. І. До проблеми «роздержавлення» правоохоронної функції: досвід Республіки Польща. *Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні та історико-правові проблеми* : тези доп. круглого столу (Харків, 27 жовт. 2017 р.). Харків : ХНУВС, 2017. С. 126

² Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 02.04.1997 r. Dziennik Ustaw. 1997. Nr 78. Poz. 483. URL: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU19970780483> (дата звернення: 13.11.2023).

саме в Республіці Польща присвячували свої наукові праці Тупіченко Ю. К., Француз А. Й., Лесько Н. В.

Метою статті постає з'ясування особливостей реалізації окремих складових поліцейської функції Польської держави (Республіки Польща) на місцевому рівні приватними детективами та детективними агентствами та визначення основних чинників, що впливають на ефективність їх роботи, а також розробка рекомендацій щодо підвищення їх функціональної спроможності.

Виклад основного матеріалу. Здійснення реформ та децентралізації в Республіці Польща передбачало одним з векторів не лише перетворення системи органів державної влади, а й наповнення їхніх функцій новим змістом і делегування частини з них на місцевий рівень. Водночас згаданий процес передбачає ще один аспект – делегування частини таких функцій суб'єктам приватноправових відносин, іншими словами, реальне їх «роздержавлення».

Однією формою «роздержавлення» правоохоронної функції поліції стало створення в Польщі детективних агентств, кількість яких у Польщі наразі лише – 2321¹. І це тоді, коли у штаті приватних суб'єктів охоронної діяльності Польщі сьогодні перебуває близько 250 тис. осіб, а чисельність особового складу поліції в Республіці Польща складає близько 90 тис. осіб.

Закон «Про детективні послуги» від 6 липня 2001 р.² (далі – Закон) визначив засади здійснення підприємницької діяльності в галузі надання детективних послуг, права й обов'язки детективів, засади та порядок набуття повноважень щодо надання такого виду послуг. Відповідно до ст. 2 Закону поняття «детективні послуги» визначено як дії, що полягають у добуванні інформації про осіб, предмети та події, реалізовані на підставі укладеної з клієнтом угоди, у формах і в галузі, не віднесених до компетенції державних органів інституцій.

Детективна діяльність у Республіці Польща визнана діяльністю квазіполіцейською, а тому законодавець передбачив досить жорсткі умови отримання ліцензії детектива, що видається комендантом поліції воєводства після складання кандидатом іспиту перед спеціально створеною комісією. Також претендент відповідно до статті 29 Закону повинен досягти 21-річного віку, бути громадянином Польщі або іншої держави-члена ЄС, працездатним, мати хоча б середню освіту та не бути раніше судимим за умисний злочин, а також пройти психологічний та медичний огляд. При цьому досвід роботи в поліції або юридична освіта для польського детектива – не є обов'язковою умовою. Водночас показовою, на наше глибоке переконання, є також заборона займатись детективною діяльністю людям, які були звільнені з правоохоронних чи військових органів через

¹ Rejestr przedsiębiorców wykonujących działalność regulowaną w zakresie usług detektywistycznych. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji : сайт. URL: <https://www.gov.pl/web/mswia/rejestr-przedsiębiorcow-wykonujacych-dzialalnosc-regulowana-w-zakresie-uslug-detektywistycznych4> (дата звернення: 13.11.2023)

² Ustawa «O usługach detektywistycznych» z dnia 6 lipca 2001 r.: tekst ujednolicony. Dziennik Ustaw, 2018. poz. 392.

дисциплінарні проступки¹. Це можна пояснити тим, що люди, які не виправдали очікувань громадськості й порушили закон чи внутрішні устава, і під час здійснення приватної професійної діяльності можуть порушувати законодавство, наражати на небезпеку громадян та псувати імідж та довіру до інших приватних детективів.

Слід зазначити, що наявність у законодавстві підвищених вимог до приватних детективів не є чимось незвичайним й для інших держав Європи. Так, у Великій Британії ніхто не може просто відкрити бізнес і стати приватним детективом, адже для цього необхідно скласти іспити на професійну придатність та отримати ліцензію. Належність чи членство у відповідній асоціації, такій, наприклад, як Асоціація Британських детективів, гарантує, що людина володіє достатнім досвідом в означеній сфері. Стати членом Асоціації Британських детективів можна при наданні рекомендацій з державних установ (поліції, кримінального чи міжнародного розшуку) і наявності юридичної освіти. Крім цього, враховується кількість розкритих справ, здатність кандидата логічно мислити, витримувати стресові ситуації. Така перевірка мало чим відрізняється від перевірки під час працевлаштування у державні правоохоронні органи².

Своєю чергою приватне детективне бюро у ФРН повинне бути зареєстроване як установа, що займається підприємницькою діяльністю. Бюро має виконувати всі закони і постанови, що стосуються подібних установ у даній землі Німеччини. На відміну від деяких інших країн, засновник не повинен володіти професійною підготовкою, натомість є вимоги щодо наявності мінімального капіталу. Згідно з Федеральним законом про приватні підприємства, для відкриття приватної детективної служби потрібен спеціальний дозвіл органів місцевої влади, в тому числі на укладання контрактів із замовником: відомством, підприємством, приватною фірмою. У такому дозволі може бути відмовлено у разі, якщо приватна структура не в змозі забезпечити необхідний рівень безпеки роботи або не має для цього достатніх фінансових, технічних чи інших можливостей³.

Законом не визначено чіткий перелік засобів і методів, що можуть використовуватися детективом під час виконання службових повноважень. Такий стан речей подекуди має наслідком неоднозначне сприйняття детективів як суб'єктів втілення окремих поліцейських функцій. Водночас окремі науковці та практики зазначають, що замовчування та неоднозначна оцінка приватної детективної діяльності призводить до виключно

¹ T. Aleksandrowicz, J. Konieczny, A. Konik (2008), Podstawy detektywistyki. Usługi detektywistyczne, prawo, taktyka, moralność, Warszawa, Poland, P. 20.

² Association of British Investigators : сайт. URL: <https://www.theabi.org.uk/> (дата звернення: 13.11.2023).

³ Черков В. О., Попов П. О. Приватна детективна діяльність у розвинутих країнах світу. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. 2010. Вип. 2. С. 253.*

негативних наслідків¹.

Потреба в послугах приватних детективів у сучасному суспільстві вкрай висока. Частково це обумовлено об'єктивною нездатністю правоохоронних органів оперативно реагувати на всі наявні та нововиниклі потреби громадян. У результаті відсутності належного правового регулювання приватні детективи, у своєму професійному прагненні допомогти клієнтам, часто здійснюють карні злочини. Водночас правова неоднозначність не дозволяє приватним детективам ефективно взаємодіяти з правоохоронними органами. Можливим лишається лише приховане співробітництво – обмін інформацією з надійними приятелями, друзями, родичами, що є службовцями правоохоронних органів. Це, у свою чергу, є вкрай несприятливим корупціогенним фактором.

Детективи уповноважені здійснювати такі повноваження: збір інформації у цивільних справах щодо майна та дотримання вимог чесності у господарчих стосунках, нелегітимного використання в господарчій діяльності товарних знаків і торгівельних марок, нечесної конкуренції та оприлюднення відомостей, що становлять комерційну таємницю; розшук майна та осіб (загиблих або таких, які переховуються); збір інформації у справі, щодо якої здійснюється кримінальне провадження, провадження у справах про фінансові злочини та інше, якщо у процесі провадження можна застосувати норми кримінального права, за умови, якщо замовник цих дій не є органом, що здійснює або наглядає за провадженням із цих справ. Зауважимо, що перелік цих послуг не є вичерпним і, відповідно може бути розширеним².

На наше переконання, досить важливим також вбачається той факт, що приватний детектив має не лише права, а й обов'язки. Серед яких – нерозголошення особистої інформації, обов'язок попередження про початок слідства у кримінальній справі – правоохоронних органів, заборона роботи без ліцензії. Детективи несуть відповідальність за порушення законів, згідно з Кримінальним кодексом та іншими законами Польщі.

Діяльність детективів у Республіці Польща підлягає контролю з боку органів внутрішніх справ, що ведуть реєстр детективів, зупиняють дію ліцензій та проводять перевірки. Також детектив, як і будь-який інший підприємець, підлягає контролю з боку низки установ, таких як Вища контрольна служба, поліція, податкова інспекція та інші³. Варто зауважити, що дозволу на використання сили та зброї у польських детективів – немає⁴.

Окремо слід також звернути увагу на можливість користування послугами детективних агентств та окремих приватних детективів для

¹ Литвиненко В.І. Зарубіжний досвід здійснення приватної детективної діяльності та його адаптація в Україні. Верховенство права. 2016. Т. 1. С. 128.

² Юрко С. С. Недержавна охоронна і правоохоронна діяльність в Україні : автореф. дис.канд. юрид. наук: 12.00.10 / Нац. ун-т "Одес. юрид. акад.". Одеса, 2017. 21 с.

³ Мулявка Д.Г., Шилле Д.А. Поняття та ознаки приватної детективної (розшукової) діяльності. Порівняльно-аналітичне право. 2018. No 2. С. 345.

⁴ Tokarczyk R. Etyka prawnicza. Warszawa : LexisNexis, 2005. URL: <https://sip.lex.pl/komentarze-i-publicacje/artykuly/etykaprawnicza-1569812956> (дата звернення: 13.11.2023)

державних правоохоронних органів, спецслужб в інтересах контррозвідки, збору інформації, в тому числі із застосуванням засобів, які могли б дискредитувати державні органи. Зауважимо, що необхідність взаємодії правоохоронних органів і недержавних суб'єктів охоронної та розшукової діяльності в забезпеченні суб'єктів господарської діяльності зумовлюється цілою низкою чинників:

- спільними завданнями, що стоять перед ними у сфері охорони правопорядку;
- обмеженістю джерел інформації в кожній зі сторін, про які йдеться, за наявності єдиного інформаційного поля, що відображає протиправну діяльність¹;
- різним обсягом їх повноважень у сфері забезпечення безпеки суб'єктів господарювання;
- особливістю призначення сил та засобів, що застосовуються для вирішення відповідних завдань;
- спорідненістю використовуваних ними методів;
- взаємозалежністю кінцевих результатів їх спільної діяльності².

Водночас законна діяльність приватних детективів забезпечує справжню, а не декларативну конкуренцію сторін під час досудового провадження. При цьому діяльність приватних детективів може забезпечити додаткові прибутки до державного бюджету³.

Ухвалення закону про детективну діяльність, як показує зарубіжна, зокрема польська практика, не вимагатиме додаткових дотацій з держбюджету, і здатне створити нові об'єкти оподаткування. З огляду на це дещо дивною та незрозумілою видається понад 10-річна українська історія запровадження цього інституту на національному ґрунті.

На сьогодні в Україні розроблено низку законопроектів, метою яких є законодавче врегулювання приватної детективної діяльності як комплексу недержавних заходів, спрямованих на вдосконалення механізму забезпечення конституційних прав і свобод людини, захисту законних прав та інтересів юридичних осіб. Це і проект Закону України «Про приватну детективну (розшукову) діяльність» від 12 грудня 2012 № 1093 (автор – народний депутат В. Швець), і законопроект з аналогічною назвою (автори – народні депутати М. Паламарчук, А. Кожем'якін, О. Продан, А. Тетерук) від 28 грудня 2015 р. № 3726, який 13 квітня 2017 р. було прийнято Верховною Радою в цілому та 3 травня 2017 р. підписано Головою Верховної Ради України й направлено на підпис Президенту України. На жаль, Президент України не погодився з окремими положеннями цього Закону та 6 червня

¹ Чистоклетов Л. Г. Безпека суб'єктів господарювання в Україні: теорія і практика адміністративно-правового забезпечення : монограф. Львів : Растр-7, 2016. С. 90.

² Сачаво А. Г. Адміністративно-правові основи діяльності приватних охоронних структур та їх взаємодія з ОВС України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2004. 18 с.

³ Француз А. Й., Корченів Т. С. Співвідношення приватної детективної та правоохоронної діяльності. *Держава, регіони, підприємництво: інформаційні, суспільно-правові, соціально-економічні аспекти розвитку*: тези доп. IV Міжнар. конф. (7 груд. 2022 р., м. Київ). Київ : Ун-т «КРОК», 2022. URL: <https://conf.krok.edu.ua/SRE/SRE-2022/paper/view/1356> (дата звернення: 13.11.2023).

2017 р. повернув його для повторного розгляду з пропозиціями узгодити його положення з нормами законодавчих актів, які є базовими у відповідних сферах правового регулювання.

18 грудня 2018 р. Закон України «Про приватну детективну (розшукову) діяльність» було відхилено Верховною Радою. Таким чином, цей законопроект потрапив до переліку не прийнятих і проблема законодавчого врегулювання приватної детективної діяльності залишилася.

Якщо проаналізувати вищезазначений перелік законопроектів, можна дійти висновку, що з моменту появи першої законодавчої ініціативи минуло більше 15 років, проте жоден із цих законопроектів не ухвалено, хоч фактично приватною детективною діяльністю досить активно займаються не лише фізичні особи, а й юридичні. Отже, цілком очевидно, що запровадження й функціонування приватної детективної діяльності повинно бути врегульовано національним законодавством. Законодавство Польщі є гарним зразком для національних законодавців стосовно досвіду введення на рівні законодавства приватної детективної діяльності.

Висновки. На підставі вище означеного доходимо наступних висновків:

1. Досвід Республіки Польща у сфері детективної діяльності, з огляду на порівняну новизну цієї діяльності для України, спільні підходи до державного розвитку обох держав та ментальну спорідненість обох наших народів є дуже цінним і потребує подальшого дослідження та врахування всіх позитивних і негативних складових, при впровадженні його елементів у вітчизняних реаліях.

2. Детективна діяльність у Республіці Польща визнана діяльністю квазіполіцейською, а тому потребує від кандидата дотримання досить жорстких умов для отримання ліцензії детектива, зокрема дотримання етичних принципів, високої кваліфікації та бездоганної репутації. Перелік повноважень приватних детективів не є вичерпним і обумовлюється лише критеріями законності й моральності.

3. Необхідними умовами належного функціонування приватної детективної діяльності в Україні мають стати: а) прийняття відповідного закону, яке б не лише легалізувало приватну детективну діяльність, але й окреслювало сферу її застосування, тенденції та стратегію розвитку; б) забезпечення найширшої взаємодії правоохоронних органів з приватними детективними структурами, як це відбувається в більшості розвинених країн; в) вжиття дієвих заходів щодо формування у населення довіри до офіційно зареєстрованих приватних детективів та детективних агентств.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Марчук М. І. До проблеми «роздержавлення» правоохоронної функції: досвід Республіки Польща. *Правоохоронна функція держави:*

теоретико-методологічні та історико-правові проблеми : тези доп. круглого столу (Харків, 27 жовт. 2017 р.). Харків : ХНУВС, 2017. С. 126–129.

2. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 02.04.1997 r. Dziennik Ustaw. 1997. Nr 78. Poz. 483. URL: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU19970780483> (дата звернення: 13.11.2023).

3. Rejestr przedsiębiorców wykonujących działalność regulowaną w zakresie usług detektywistycznych. *Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji* : сайт. URL: <https://www.gov.pl/web/mswia/rejestr-przedsiębiorców-wykonujących-działalność-regulowana-w-zakresie-usług-detektywistycznych4> (дата звернення: 13.11.2023).

4. O usługach detektywistycznych : Ustawa z dnia 6 lipca 2001 r. : tekst ujednolicony. *Dziennik Ustaw*. 2018. Poz. 392.

5. Aleksandrowicz T., Konieczny J., A. Konik. Podstawy detektywistyki. Usługi detektywistyczne, prawo, taktyka, moralność. Warszawa, Poland: WAIP, 2008. 264 str.

6. *Association of British Investigators* : сайт. URL: <https://www.theabi.org.uk/> (дата звернення: 13.11.2023).

7. Черков В. О., Попов П. О. Приватна детективна діяльність у розвинутих країнах світу. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2010. Вип. 2. С. 248–259.

8. Литвиненко В. І. Зарубіжний досвід здійснення приватної детективної діяльності та його адаптація в Україні. *Верховенство права*. 2016. Т. 1. С. 125–129.

9. Юрко С. С. Недержавна охоронна і правоохоронна діяльність в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.10. Одеса, 2017. 21 с.

10. Мулявка Д. Г., Шилле Д. А. Поняття та ознаки приватної детективної (розшукової) діяльності. *Порівняльно-аналітичне право*. 2018. № 2. С. 345–347.

11. Tokarczyk R. *Etyka prawnicza*. Warszawa : LexisNexis, 2005. URL: <https://sip.lex.pl/komentarze-i-publicacje/artykuly/etykaprawnicza-1569812956> (дата звернення: 13.11.2023).

12. Чистоклетов Л. Г. Безпека суб'єктів господарювання в Україні: теорія і практика адміністративно-правового забезпечення : монограф. Львів : Растр-7, 2016. 312 с.

13. Сачаво А. Г. Адміністративно-правові основи діяльності приватних охоронних структур та їх взаємодія з ОВС України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2004. 18 с.

14. Француз А. Й., Корченів Т. С. Співвідношення приватної детективної та правоохоронної діяльності // *Держава, регіони, підприємництво: інформаційні, суспільно-правові, соціально-економічні аспекти розвитку* : Зб. тез доп. IV Міжнар. конф. (7 груд. 2022 р., м. Київ). Київ : Ун-т «КРОК», 2022. URL: <https://conf.krok.edu.ua/SRE/SRE-2022/paper/view/1356> (дата звернення: 13.11.2023).

Стаття надійшла до редакції 27.02.2024

Mykola Iv. MARCHUK,

Doctor of Law, Professor

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

THE INSTITUTE OF PRIVATE DETECTIVES AS AN EXAMPLE OF «DENATIONALISATION» OF THE STATE'S POLICE FUNCTION: THE EXPERIENCE OF THE REPUBLIC OF POLAND

The article is devoted to a comprehensive analysis of the Polish experience in implementing the institute of private detectives as an effective example of denationalisation of certain police functions of the Polish State and their transfer to self-governing bodies and subjects to private legal relations at the local level. Particular emphasis is placed on the fact that the process of denationalisation was not so much a consequence of the loss of trust in law enforcement agencies on the part of ordinary Poles as the result of the gradual democratisation of the Polish State's power, and the adjustment of its law enforcement practices to the European standards in the field of human and civil rights and freedoms. Moreover, it is noted that detective activity in the Republic of Poland is recognised as a quasi-police activity, and therefore the legislator has provided for rather strict conditions for obtaining a detective's licence.

Furthermore, it is emphasised that private detective activity is typical for almost all modern European countries, since it is based on the right of citizens of these countries to protect their constitutional rights. As a result, this type of activity is enshrined in the national legislation of most EU Member States. At the same time, the article points out that there are legislative difficulties in this area, in particular, regarding the limits and conditions for obtaining confidential information about third parties by detectives without the appropriate consent. There is a strong emphasis on the fact that in a modern European State, the legislator is obliged to balance the personal freedom, the right to privacy and the legal opportunities of a person engaged in private detective activities inherent in each person.

The author concludes that legal ambiguity does not allow private detectives to effectively interact with law enforcement agencies. Moreover, in the absence of proper legal regulation, the professional activities of private detectives may become the basis for their criminal prosecution.

Keywords: *police function of the State, law enforcement agencies, private detective activity, legal regulation, human and civil rights and freedoms.*